

henhold til forskrifterne for Det Centrale Kriminalregister.

I praksis har den skitserede fremgangsmåde givet anledning til problemer, og der er fremført berettiget kritik. Det har således især været kritiseret, at der typisk går mindst 6 måneder fra sagens opklaring til tiltalefrafaldet i retten. Der har endvidere været rejst kritik af, at socialforvaltningen ofte ikke følger vilkårene op og fastsætter nærmere forskrifter for den unge, og at der heller ikke gives meddelelse til politiet, hvis den unge ikke retter sig efter eventuelle forskrifter. Disse forhold vil af den unge lovovertræder ofte blive opfattet som lige gyldighed fra samfundets side, en opfattelse som blot bestyrkes yderligere af den kendsgerning, at en ny lovovertrædelse ofte ender med et nyt tiltalefrafald, som heller ikke følges op på en konsekvent måde.

Når forsøgsordningen gennemføres, vil fremgangsmåden være en anden.

Straks efter sagens opklaring, vil politiet kontakte socialforvaltningen, hvis sagen er egnet til en ungdomskontrakt. Socialforvaltningen vil umiddelbart herefter undersøge den unges forhold, og hvis sagen er egnet, vil socialforvaltningen i fællesskab med den unge og dennes forældre udarbejde udkast til en ungdomskontrakt. Kontrakten forelægges politiet eller statsadvokaten til godkendelse og underskrift. Endvidere underskrives kontrakten af en repræsentant fra socialforvaltningen samt den unge og forældremyndighedsindehaverne. Straks efter kontraktens indgåelse iværksættes de initiativer, der er fastsat i kontrakten. Det forudsættes, at kontrakten udarbejdes individuelt med udgangspunkt i den unges behov for støtte, og at initiativerne, der er fastlagt i kontrakten, indgår i en plan med en helhedsorienteret indsats. Der bliver således tale om konkrete aktiviteter, som skal udføres, og bestemte forskrifter, som skal overholdes. Det vil ikke bero på tilfældigheder, om konkrete forskrifter vil blive udarbejdet. Ej heller må det forekomme, at den unges undladelse af at overholde kontraktens vilkår får lov at passere uden konsekvenser. Socialforvaltningen vil få en klar pligt til at føre tilsyn med, at de aktiviteter, der er fastsat i kontrakten, overholdes, og en indberetningspligt til politiet om eventuelle overtrædelser. Den indenretlige godkendelse af ung-

domskontrakten foretages efterfølgende i forsøgsperioden.

Som følge af den hurtige reaktion, fastsættelsen af helt konkrete forskrifter, initiativer m.v. og det effektive tilsyn med vilkårenes overholdelse vil den unge utvivlsomt opleve reaktionsformen som mere håndfast end den nugældende.

Spørgsmål 7:

Ministeren bedes fremlægge de beregninger, der ligger til grund for bemærkningernes pkt. 8, bl.a. bedømmelse af besparelser inden for politi og domstole og forøgelse af ressourcer inden for det sociale område.

Svar:

Netop fordi ordningen med ungdomskontrakter vil være helt ny, kan nøjagtige, økonomiske konsekvensberegninger ikke foretages på forhånd. Først når erfaringer er indhøstet på grundlag af forsøgsordningen, kan det afgøres, om formodningen om, at udgifterne kan holdes inden for de eksisterende budgetrammer, holder stik.

Det kan fremhæves, at antallet af lovovertrædere, for hvem forsøgsordningen er anvendelig, er relativt lille, og at sagsbehandlere i politi og socialvæsen allerede i dag arbejder med denne gruppe mennesker. Det er endvidere forudsat, at en mindre stigning i antallet af arbejdstimer i socialektoren vil blive modsvaret af et tilsvarende fald hos politiet bl.a. som følge af mindre recidiv, for så vidt angår de omhandlede unge lovovertrædere.

Spørgsmål 14:

Ad svar på spørgsmål 6 og 10 (B 67 – bilag 4)

Hvilke af de i svarets sidste to afsnit nævnte procedurer, initiativer m.v. kan ikke gennemføres administrativt?

Svar:

De omtalte procedurer og initiativer vil for så vidt kunne gennemføres administrativt. Forsøgsordningen med nye reaktioner over for unge lovovertrædere (ungdomskontrakter) kan derfor gennemføres, uden at lovændring er nødvendig. Beslutningsforslaget forudsætter således heller ikke lovændringer i forsøgsperioden.